

DOI: <https://doi.org/10.31318/978-966-7357-70-2-93>

Марина Латогуз

студентка третього курсу

кафедри оперної підготовки та музичної режисури

Науковий керівник – Микола Іванович Гамкало,

доцент кафедри оперної підготовки та музичної режисури

Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського

(Київ, Україна)

Maryna Latohuz

third-year student of the Department of Opera Training and Music Direction

Scientific supervisor: Mykola Ivanovych Hamkalo, Associate Professor

of the Department of Opera Training and Music Direction of the

Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music

(Kyiv, Ukraine).

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-7778-5480>

© Латогуз М., 2025.

АКТУАЛЬНІСТЬ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ МУЗИЧНОГО РЕЖИСЕРА У ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ КУЛЬТУРНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Анотація. Проаналізовано актуальність самопрезентації музичного режисера у сучасному мистецькому просторі, досліджено її інструменти, виклики та перспективи культурного співробітництва. Висвітлено роль цифрових платформ, фестивалів, резиденцій, публічних виступів і колаборацій у формуванні професійного іміджу та міжнародного позиціонування. Наголошено на значенні самопрезентації як стратегії професійного розвитку, засобу подолання комунікаційних бар'єрів і трансляції цінностей сучасного мистецтва. Зроблено висновок, що публічна присутність музичного режисера є важливим чинником розширення його впливу, участі в міжкультурному діалозі та формування культурного капіталу України.

Ключові слова: музичний режисер, самопрезентація, сучасне мистецтво, цифрові платформи, культурне співробітництво, культурний капітал.

Вступ. У сучасному мистецькому контексті музичний режисер – це не лише інтерпретатор партитури, але й стратег, комунікатор, культурний менеджер. Простір, у якому функціонує режисер, охоплює не лише театральну сцену, але й цифрові платформи, міжнародні форуми, фестивалі, освітні та соціальні ініціативи. Постає питання: як зберегти художню ідентичність і водночас бути гнучким до викликів доби, яка вимагає відкритості, публічності та медійності? У ХХІ столітті самопрезентація виходить за межі суто професійної діяльності. Вона стає ключовим

інструментом побудови репутації, залучення партнерів та впливу на культурний дискурс. Особливого значення набуває цифрова візуальна присутність: сайти, соціальні мережі, портфоліо, участь у публічних дискусіях і резиденціях. Ці інструменти дозволяють режисерові не лише заявити про себе, але й позиціонуватися у глобальному мистецькому просторі.

1. Сучасні можливості самопрезентації музичного режисера:

- соціальні мережі (Instagram, LinkedIn, Facebook, TikTok), персональні сайти та онлайн-портфоліо стали найшвидшими засобами для демонстрації професійної діяльності, побудови публічного іміджу та пошуку нових можливостей;

- фестивалі, резиденції, лабораторії. Участь у міжнародних конкурсах, форумах, стажуваннях сприяє професійному зростанню, розширенню контактів, обміну досвідом та виходу на міжнародні копродукції;

- публічні лекції, майстер-класи, інтерв'ю. Режисер, який ділиться знаннями, позиціонує себе як експерт, що формує мистецький дискурс і залучає професійне коло однодумців;

- колаборації. Співпраця з представниками інших жанрів (медіамистецтво, перформанс, драматургія) розширює аудиторію і відкриває нові естетичні горизонти;

- грантові й освітні програми. Наявність медіаресурсів і вміння чітко представити власну діяльність є важливою умовою для отримання підтримки, участі у резиденціях та реалізації міждисциплінарних проєктів.

2. Чому важливо виділятися?

В умовах інформаційного перенасичення важливо мати не лише технічні навички, але й впізнаваний художній стиль. Самопрезентація – це спосіб артикулювати власні цінності, окреслити творчу позицію та сформувати аудиторію. Вона також є інструментом професійної стратегії, що дозволяє:

- заявити про унікальність підходу;
- створити інтелектуальний наратив навколо своєї діяльності;
- досягати видимості у професійному полі;
- підвищити довіру аудиторії та інституцій.

3. Перспективи активної самопрезентації:

- режисери з публічно задокументованою діяльністю частіше отримують

пропозиції від театрів, фестивалів, освітніх закладів;

- видиме позиціонування допомагає знайти однодумців для створення власного творчого середовища;

- самопрезентація долає мовні та географічні бар'єри, даючи змогу позиціонувати себе у глобальному контексті;

- наявність професійного портфоліо, медійних згадок, рецензій і відеоробіт підвищує шанси на залучення фінансування;

- режисери, що активно заявляють про себе, залучаються до стратегічного планування у сфері культури як радники, куратори або ініціатори змін.

4. Перспективи культурного співробітництва:

- участь у спільних постановках із театрами та інституціями сучасного мистецтва;

- викладацька діяльність, публікації у професійних виданнях, створення навчальних програм;

- участь у формуванні культурних стратегій та інноваційних моделей управління мистецьким процесом.

5. Самопрезентація як інструмент трансформації ролі митця:

Публічність – це не лише про популярність, а передусім про вплив. Активна присутність у професійному полі дозволяє режисеру:

- задавати тенденції розвитку жанру;

- брати участь у міжкультурному діалозі;

- транслювати цінності сучасного мистецтва: свободу, критичне мислення, інновації, емпатію;

- переосмислювати роль митця як носія змін у суспільстві.

6. Виклики:

- інформаційне перевантаження. Складно втримати увагу аудиторії, яка швидко споживає контент;

- обмежені ресурси. Не всі режисери мають доступ до відеопродакшену, технічної чи PR-підтримки;

- ризик спрощення. Прагнення до впізнаваності може знецінити глибину змісту;

- конкуренція. Українські митці часто змагаються за міжнародну увагу з

представниками країн, що мають усталені культурні стратегії;

- нестабільність у сфері культури. Фінансова, політична та соціальна непередбачуваність ускладнює довгострокове планування;

- міждисциплінарність як стандарт. Режисер має володіти навичками менеджменту, комунікації, цифрової грамотності.

Висновки. Сьогоденний музичний режисер функціонує у просторі публічності, стратегій і відповідальності. Самопрезентація є важливим інструментом реалізації творчого потенціалу, побудови кар'єри та участі в культурному житті як локального, так і міжнародного рівнів. Вона не лише відкриває нові горизонти, але й сприяє формуванню культурного капіталу держави. У світі, де мистецтво дедалі більше існує в соціальній взаємодії, видимість режисера – це форма участі у глобальному діалозі, спосіб впливати на процеси і транслювати цінності культури.

Список використаних джерел

1. Бартківа І. «Професійна ідентичність митця у цифрову добу» // Український культурологічний журнал.
2. Харківський О. «Музичний режисер: між ремеслом і концепцією» // Музика і сучасність.
3. Сайт Українського інституту – <http://www.ui.org.ua>.
4. Goethe-Institut Ukraine – <http://www.goethe.de/ins/ua>.

The Relevance of the Music Director's Self-Presentation in the Space of Contemporary Art: Challenges and Prospects of Cultural Cooperation

Abstract. *The relevance of the self-presentation of the music director in the modern artistic space is analyzed; its tools, challenges and perspectives of cultural cooperation are investigated. The role of digital platforms, festivals, residencies, public lectures, and collaborations in shaping a professional image and international positioning is highlighted. Emphasis is placed on self-presentation as a strategy of professional development, a means of overcoming communication barriers, and a way to convey the values of contemporary art. It is concluded that the public visibility of the music director is an important factor in expanding influence, participating in intercultural dialogue, and shaping the cultural capital of Ukraine.*

Keywords: *music director, self-presentation, contemporary art, digital platforms, cultural cooperation, cultural capital.*